

niet is gescheiden, aangeven hetgeen hij in het laatstverloopen kalenderjaar uit de bronnen, welke het eigendom van de vrouw waren, heeft genoten. Wel is na het overlijden der vrouw zijn recht op de opbrengst dezer bronnen verminderd, doch dit recht is niet de bron van inkomen doch de goederen welke de vrouw bezat, vormen de bron en deze goederen zijn voor den man na het overlijden zijner vrouw de bron gebleven. Op den eerstvolgenden 1 Mei na het overlijden der vrouw moet de man dus het volle inkomen uit haar bezit over het afgelopen kalenderjaar aangeven terwijl de andere erfgenamen van de vrouw het inkomen uit hun aandeel in de onverdeelde boedel moeten begrooten. Dit is een gevolg van het vervallen van het tweede lid van art. 14 I.B. in 1922.

Wanneer een boedel vóór het begin van het laatverloopen kalenderjaar is opengefallen is uit den aard der zaak het eerste lid van artikel 13 I.B. toepasselijk. Dan heeft dus conform het bovenstaande de terugwerkende kracht van de boedelscheiding invloed op de bepaling van de grootte van de opbrengst van de bron en wel in dier voege dat dan art. 1129 B.W. toepasselijk is. D.w.z. de erfnaam wordt geacht het hem bij scheiding toebedeelde steeds te hebben bezeten doch nimmer eigenaar te zijn geweest van de overige goederen der nalatenschap. Op den eersten Mei volgende op de boedelscheiding bestaan voor dezen erfgenaam alleen als bronnen van inkomen de hem toegescheiden goederen terwijl de bronnen, welke voor hem bestonden uit de overige goederen der nalatenschap vóór de boedelscheiding, op dien eersten Mei zijn vervallen. De gevolgen hiervan zijn frappant en worden gedemonstreerd door het volgende voorbeeld uit het Weekblad der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen no. 3419. Man en vrouw zijn gehuwd buiten eenige gemeenschap. De vrouw overlijdt in September 1935 en laat f 900.000 in effecten na waarvan de opbrengst 4 % bedraagt. De man is erfgenaam voor $\frac{1}{9}$. Op 1 Mei 1936 moet de man volgens B 6356 de volle f 36000 inkomen aangeven als de boedelscheiding dan nog niet heeft plaats gehad. Heeft de boedelscheiding op 1 Mei 1936 wel plaats gehad dan kan de man volstaan met $\frac{1}{9}$ van f 36000 aan te geven. Heeft de boedelscheiding plaats in April 1937 dan bezit de man op 1 Mei 1937 alleen en in vollen eigendom f 100.000 effecten welke bronnen voor hem langer dan een kalenderjaar hebben bestaan en die hem voor zijn aandeel hebben opgeleverd $\frac{1}{9}$ van f 4000 zoodat de man kan volstaan met f 444.44 aan te geven. Ook dit is een gevolg van het vervallen van het tweede lid van artikel 14. De redacteur van het genoemde weekblad besluit met: „niet de rechter maar de wetgever zal hier nadere voorziening moeten brengen”.

W. WESTRA

CONTROLEVOORSCHRIFTEN IN NOORWEGEN

Waar in de hiervolgende vertaling van balans gesproken wordt, staat in het origineel meestal „regnskap”, welk woord volgens de dictionnaire „rekening” beteekent. Evenwel staat in eene officieele vertaling in het duitsch telkens „Bilanz”.

L. VAN KAMPEN

VOORSCHRIFTEN

betreffende de plichten van den accountant in de uitoefening van zijn controlewerkzaamheid bij naamlooze vennootschappen (met uitzondering van banken) en commanditaire vennootschappen op aandelen.

Vastgesteld door het Departement van Handel op 24 Ja-

nuari 1931 krachtens § 65 der wet op de naamlooze vennootschappen en commanditaire vennootschappen op aandelen van 19 Juli 1910 en § 65 van de wet op scheepvaartmaatschappijen op aandelen van 26 Juli 1916, beide met latere wijzigingen, benevens het Koninklijk Besluit van 1 November 1930.

§ 1. De bepalingen in deze voorschriften gelden voor iedere contrôleopdracht, die een accountant op zich neemt bij een naamlooze vennootschap, die geen bank is, of bij een commanditaire vennootschap op aandelen. Behalve op deze voorschriften moet hij bij de uitvoering van een dergelijke opdracht letten op wat daaromtrent eventueel nog voorgeschreven is in de van kracht zijnde wetten, in voorschriften uitgevaardigd krachtens zulke wetten en in de instructies vastgesteld door den opdrachtgever. Deze instructies echter mogen slechts worden gevolgd voor zoover zij niet in strijd zijn met voorschriften van dit reglement.

§ 2. De accountant moet de hem gegeven opdrachten uitvoeren met een scrupuleuze nauwgezetheid en kritiek. Hij mag de juistheid van een balans niet met zijn handtekening bekrachtigen, voordat hij zich er nauwkeurig van heeft verzekerd, dat zij juist is en overeenstemt met den daadwerkelijke toestand.

Hij moet eischen, dat hem alle inlichtingen en gegevens worden verstrekt, die hij als noodzakelijk beschouwt voor een diepgaand onderzoek van rekening en balans. Indien hem iets daarvan wordt onthouden, mag hij de juistheid der balans niet met zijn handtekening bekrachtigen.

De accountant moet er aldus op letten, dat alle boekingen boekhoudkundig correct en in overeenstemming met de voorschriften zijn gedaan, dat de boekhouding overzichtelijk en volledig gevoerd is, op zulk een wijze, dat zij een juist beeld geeft van den gang van zaken. In geval van voortdurende contrôle zal de accountant erop letten, dat de boekhouding te allen tijde bij is.

§ 3. Het noodige aantal assistenten als hulp bij de uitvoering van de contrôle-taak wordt met goedkeuring van den accountant aangesteld door den Raad van Commissarissen der vennootschap, indien deze er is, en anders door de algemeene vergadering.

De accountant is ten volle verantwoordelijk voor den arbeid der assistenten. De assistenten mogen slechts instructies aannemen van den accountant of van dengene, dien deze daartoe in het bijzonder heeft gemachtigd.

§ 4. De accountant is verplicht alle inlichtingen te verstrekken die verlangd worden door een lid van de directie der vennootschap of van den Raad van Commissarissen of door een commissie van onderzoek, benoemd naar § 68 der wet op de naamlooze vennootschappen.

Hij is eveneens verplicht de inlichtingen te geven, die geëischt worden door de meerderheid van de algemeene vergadering.

Overigens zijn de accountant en zijn assistenten tot geheimhouding verplicht met betrekking tot hetgeen waarvan zij in de uitoefening van hun beroep kennis krijgen, tenzij zij een door de wet geëischte verklaring moeten afleggen. De assistenten moeten bij hunne indiensttreding tegenover den accountant een schriftelijke geheimhoudingsbelofte afleggen. Behoudens de uitzonderingen, voortvloeiende uit de voorschriften voor door den Staat gemachtigde accountants, worden deze verklaringen bewaard in het archief van de vennootschap.

§ 5. De accountant houdt een register van iedere controle. Daarin maakt hij in chronologische volgorde aantekeningen over alles wat hij meent, dat verbeterd of aangevuld behoort te worden, of over wat hij overigens voor reden tot aanmerking vindt, waaronder ook aantekeningen betreffende documenten of inlichtingen die hem niettegenstaande zijn verzoek niet zijn verschaft. Verder moet hij daarin met datumvermelding aantekenen, zoo noodig met den vereischten uitleg, wanneer een aantekening beschouwd wordt voldoende beantwoord of verbeterd te zijn of om een andere reden kan worden geschrapt.

Indien een aantekening niet is afgewerkt binnen een redelijken termijn, doet de accountant mededeeling hiervan aan den voorzitter der directie (bij naamloze vennootschappen die een Raad van Commissarissen hebben echter aan den president van dien Raad) en maakt in zijn register een aantekening met datum over de mededeeling. Indien de aangelegenheid niet ten genoegen van den accountant geregeld wordt, nadat zoodanige mededeeling is gedaan, is de accountant verplicht die aangelegenheid in zijn jaarrapport te wraken (zie § 6).

Het accountantsregister wordt gebonden, doorgeregen, voorzien van een doorlopende gedrukte pagineering en gewaarmerkt door den accountant en door de directie der vennootschap. Bij aftreden van den accountant blijft het in het bezit van de vennootschap.

De aftredende accountant maakt dan een aantekening in het accountantsregister over de reden van zijn aftreden, en de nieuwbenoemde zal er dadelijk voor zorgen dat hem het register wordt overhandigd ter bestudeering en eventueel verder gebruik en dat hij het register waarmerkt voor toekomstig gebruik.

Volgeschreven of om andere redenen door den accountant teruggegeven accountantsregisters moet de directie der vennootschap gedurende 10 jaar op behoorlijke wijze doen bewaren.

§ 6. Het jaarlijksche rapport van den accountant wordt verstrekt na sluiting der balans en tegelijk met de aflevering door hem van de gecontroleerde balans.

In dit rapport, dat gedateerd en door hem ondertekend moet worden, zal de accountant zich uiten omtrent het volgende:

1. Of hem alle verlangde bewijsstukken voorgelegd zijn en hem alle verlangde inlichtingen zijn verstrekt.

2. Of alle aantekeningen in het register bevredigend zijn beantwoord.

3. In hoever de berekeningen, die ten grondslag liggen aan de boekhouding en de afsluiting der boeken, door den accountant gecontroleerd zijn.

4. Of hij oordeelt, dat de voorgelegde balans volledig is en voldoende gespecificeerd, in overeenstemming is met de wet en met de boeken en statuten der vennootschap en een juist beeld geeft van den toestand der vennootschap en van de resultaten van het bedrijf in het betrokken tijdvak.

5. Of het aanwezig zijn van het kassaldo, het banktegoed en het bezit aan waardepapieren is gecontroleerd en op welke tijdstippen.

6. Of hij iets heeft op te merken omtrent de koersen waartegen het bezit aan waardepapieren en de voorraad of het tegoed in vreemde valuta in de balans zijn berekend.

7. In hoeverre hij den in de balans vermelden voorraad waren, machines en inventaris heeft gecontroleerd.

8. Of en in hoeverre eenig actief der vennootschap tot zekerheid gesteld is voor eenige schuld zonder dat dit uit de balans blijkt.

9. Of er verbintenissen zijn, die niet in de balans vermeld zijn (b.v. endossements- of garantie-verplichtingen of voorzoover dit leiden kan tot een vordering van eenige beteekenis — betwiste verbintenissen).

10. Andere aangelegenheden, waarvan de accountant meent, dat zij van belang zijn bij de beoordeeling der balans en ter beslissing van de vraag, of décharge verleend zal worden.

11. Of hij meent tot de goedkeuring van de balans en de décharge daarvoor te kunnen adviseeren.

Bij zijn verklaring over de balans verwijst de accountant naar het verslag.

§ 7. De plicht van den accountant aanwezig te zijn op de algemeene vergaderingen wordt beperkt tot de bijeenkomsten, waar de door hem gecontroleerde balans of zijn rapport of verklaringen worden behandeld. Hij moet er voor zorgen, dat zijn rapport aan de algemeene vergadering wordt voorgelegd.

§ 8. Deze voorschriften treden in werking met ingang van 1 Februari 1931, dien dag medegerekend, en gelden tot nader order. Echter geldt het voorschrift van § 6 betreffende den inhoud van het jaarverslag niet voor boekjaren die vóór 1 Augustus 1931 aangevangen zijn.

NIEUWS IN ZAKE WETGEVING, RESOLUTIES EN BESLISSINGEN OP HET GEBIED DER BELASTINGEN

Red.: Mr Dr E. TEKENBROEK

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris
der Redactie)

Aftrek van voorwaardelijk verschuldigde rente

A. had van zijn vader f 100.000.— geleend, waarvan op 1 Mei 1936 de rente $3\frac{1}{2}$ % bedroeg. In verband met de slechte financiële positie van A. was hij met zijn vader overeengekomen, dat deze genoeg zou nemen met betaling van rente en aflossing zoodra de financiële positie van A. weer beter zou zijn. Van kwijtschelding was dus geen sprake.

De Haagsche Raad van Beroep weigerde den aftrek op grond van de volgende overweging:

„dat de Raad op grond van hetgeen ter zitting is gebleken, van oordeel is, dat de inspecteur terecht den aftrek van het bedrag van f 3.500 niet heeft toegelaten, immers met 1 Mei 1936 er geen enkele reële grond aanwezig was, die aannemelijk zou kunnen maken, dat appellant in het belastingjaar rente zou betalen en ook vaststaat, dat zijn vader geen rente zou vorderen tot tijd en wijle de financiële omstandigheden van appellant zulks zouden toelaten en naar den toestand van 1 Mei 1936 er geen enkele aannemelijke grond aanwezig was, die een zoodanige verbetering waarschijnlijk maakte”.

De H.R. vereenigde zich met deze uitspraak, daarbij o.m. overwegende, dat uit de vastgestelde feiten de Raad tot de gevolgtrekking moest komen, dat op 1 Mei een verplichting tot betaling niet bestond.

Met de bewoording der wet lijkt ons deze uitspraak niet in overeenstemming, daar art. 19 gewaagt van het verschuldigde bedrag en niet van het te betalen bedrag.

O.i. zou meer in overeenstemming met de bewoording der wet zijn geweest, indien de overweging had geluid, dat op grond van de vastgestelde gegevens „het jaarlijksche bedrag